

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
 λειμῶνα χιονόβοσκον ὄντ' ἐπέρχεται
 Τυφῶ μένος

560

ὔδωρ τε Νείλου νόσοις ἄθικτον,
 μαινομένα πόνοις ἀτί-
 μοις ὀδύναις τε κεντροδα-
 λήτισι θυιάς Ἥρας.

βροτοὶ δ', οἱ γὰς τότε ἦσαν ἔννομοι,

[ἀντ. γ.

χλωρῶ δείματι θυμὸν

566

πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,

βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μειζόμβροτον,

τὰν μὲν βοός,

τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.

570

καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-

ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν

οἰστροδόνητον Ἰώ;

δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου

[στρ. δ.

Ζεὺς . . .

575

βία δ' ἀπημάντῳ σθένει

καὶ θείαις ἐπιπνοίαις

παύεται, δακρύων δ' ἀπο-

στάζει πένθιμον αἰδῶ.

λαβοῦσα δ' ἔρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ

580

γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ,